

Slovenska zveza na Švedskem

Slovensko GLASILO

Slovenska BLADET

JESEN/HÖST

ISSN-2000-2173

Št./Nr 72

Letnik/Årgång 19

Slovenska riksförbundet i Sverige

Slovensko GLASILO / Slovenska BLADET
September 2020, Št./Nr 72, Letnik/Årgång 19

Izdajatelj/Utgivare: Slovenska zveza na Švedskem / Slovenska riksförbundet i Sverige, PG:72 18 77-9

Finančna podpora: Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu; Članarina SZ

Slovensko GLASILO (2002) izhaja 4x letno v 580 izvodih

*Naslovnica/omslag in zadnja stran: Danni Strazar (sončnice v Sloveniji - naslovnica;
zadnja stran: pogled na otok z vode - Bled)*

Za vsebino objavljenih člankov so odgovorni avtorji. Pisma društev, ki niso člani Slovenske zveze, in oglase posameznikov objavljamo le, če je v glasilu dovolj prostora.

VSEBINA – INNEHÅLL

UVODNA BESEDA – INLEDNINGSORD	3
PRESEDNIK IMA BESEDO	4
SLOVENSKI DOM GÖTEBORG	5
SKD FRANCE PREŠEREN, GÖTEBORG	8
SLOVENSKO DRUŠTVO SIMON GREGORČIČ KÖPING.....	11
ORFEUM – LANDSKRONA	15
PLANIKA – MALMÖ	17
SLOVENSKO DRUŠTVO STOCKHOLM.....	20
SKM	23
NEKAJ ZA OTROKE – NÅGOT FÖR VÅRA MINSTA	24
RECEPTI – RECEPT	26
V SPOMIN – IN MEMORIAM	28
PISMA BRALCEV	30

Glavni in odgovorni urednici/ huvudredaktörer: **Danni Strazar, Suzana Macuh**

Oblikovalka & slov. lektura / Teknisk redaktör: **Danni Strazar**

Naslovi & lektura šved. besedil / Adresshantering: **Suzana Macuh**

Častna članica uredništva/hedersmedlem: **Augustina Budja Bencek**

Naslov uredništva / Redaktionsadress: **Slovenska riksförbundet i Sverige**

Box 145

731 23 Köping

E-naslov/E-post:

slovenskoglasilo@gmail.com

Svoje prispevke pošljite na zgornji naslov do 20. novembra 2020!
Skicka era bidrag till Slovenska BLADET senast den 20 november 2020, adressen ovan!

UVODNA BESEDA – INLEDNINGSSORD

Spoštovani bralci našega glasila!

Med razmišljanjem, ali naj znova napišem nekaj pozitivnih stvari o tem obdobju pandemije, me je prešinilo pomislila tudi na to, da se bo morda komu zazdelo, da vam vsiljujem svoje mnenje. Zato naj tokrat le izrazim upanje, da ste vsi v redu in da najdete kaj lepega tudi v tem obdobju, ki je malce drugačno, kot smo ga bili vajeni.

Morda vam tale lepa misel pri tem lahko pomaga:

Nikoli ne prezri sreče v drobnih stvareh, medtem ko čakaš na velike radosti.

(Pam Brown, r. 1928).

Lepo bodite in pazite nase!

/Danni

Kära läsare!

När jag funderade på om jag återigen ska skriva om positiva saker, slog det mig att någon av er kanske tycker att jag forcerar mina åsikter. Jag är (tyvärr) något av en optimist som alltid försöker se allt ur en positiva synvinkel, därför ber jag redan i förväg om ursäkt om ni kanske inte kommer att hålla med mig, det gör inget. Därför vill jag bara denna gång få uttrycka mina förhoppningar om att ni alla mår bra och att ni, trots rådande omständigheter, hittar något meningsfullt i er vardag som just nu är lite annorlunda mot det vi är vana vid. Jag hoppas att denna tanke kan hjälpa er på vägen.

Låt mig avsluta med en fin tanke, som dock inte jag kommit på:

"Ignorera aldrig lyckan i små ting medan du väntar på den stora glädjen".

(Pam Brown, f. 1928).

Ha en fin höst och var fortsatt rädda om er. //Danni

PRESEDNIK IMA BESEDO

September 2020

Spoštovani člani Slovenske zveze

Počitnice, dopust, prosti čas ... ja, vse je zopet za nami. Je razvedrilo, ki nam pač ni bilo ravno naklonjeno, kot smo si zamislili. A vendarle, upam, da smo se vsi skupaj vseeno malo odpočili in si nabrali novih moči za jesenski čas, ki je pred nami. Tudi letošnje poletje nam je vse prehitro minilo. Tisti, ki smo uživali v naravi v deželi, kjer živimo, je bilo res lepo, prečudovito. Dovolj je lepih in zanimivih stvari in destinacij, za katere marsikdo od nas ne ve. Skratka: so stvari, ki si jih je vredno ogledati.

Čas, v katerem živimo, ni nič kaj rožnat, saj smo priče svetovni pandemiji. Je nevarnost, ki grozi vsemu svetu, še posebej vsej naši starejši generaciji. Vsem nam pa daje občutek, kot da smo izgubili tla pod nogami. Mogoče imamo občutek, da se nevarnost postopoma zmanjšuje, vendar je ta občutek zelo varljiv, saj se lahko stanje v trenutku močno spremeni. Hudi časi so za ves svet in tudi za našo slovensko skupnost na Švedskem. Ali bomo lahko še kdaj živeli življenje brez strahu in skrbi? Kdaj bomo lahko skupaj sedli za mizo s prijatelji, se podali na kakšen izlet ali na športno prireditev? Kdaj se bomo lahko srečali v prostorih društva? O tem se danes sprašujemo in ugotavljamo, da vse to vpliva na naš način življenja. V tem hipu moramo poskrbeti zase in soljudi, odgovorno ravnati in upoštevati vsa navodila pristojnih služb, hkrati pa poskrbeti, da ostanemo pozitivni in zaupamo, da bo te nočne more kmalu konec. Ostanimo povezani v času te pandemije v upanju, da bo tudi to kmalu minilo in se bo življenje vrnilo v normalno stanje.

Delo Slovenske zveze se nadaljuje in čeprav se ne zbiramo in ne srečujemo, vseeno obstajajo stvari, ki jih je treba sproti urejati. Vsako leto eno od slovenskih društev v avgustu organizira srečanje vseh generacij in letošnje je bilo načrtovano v Stockholmu. Zaradi pandemije je srečanje seveda predstavljeno na naslednje leto.

Zelo me skrbi za našo prihodnost! Kako težko bo vse spraviti na tirnice, ki smo jih bili vajeni. Vidim in občutim, kako se ljudje oddaljujejo drug do drugega. Nameravali smo pripraviti srečanje in kot vemo, v tem letu ne bo nobenega takšnega velikega srečanja. Kot vsi veste, je bilo načrtovano Vseslovensko srečanje in 50. obletnica društva Simon Gregorčič iz Köpunga, vendar je vse skupaj predstavljeno na naslednje leto v upanju, da nam ga bo uspelo izpeljati. Vse, kar je povezano s tem srečanjem, bo objavljeno v naslednjem letu.

Dejavnosti zveze v letu 2020: *November: Načrtovana je jesenska konferenca upravnega odbora Slovenske zveze.

Predsednik Slovenske zveze: Alojz Macuh

SLOVENSKI DOM GÖTEBORG

Novice iz Göteborga

Posedanja na balkonu je bilo letos veliko, saj tisti v starosti 70+ nismo smeli biti veliko zunaj zaradi korone. Ta virus je res postavil ves svet na glavo. Če pomislim na izbruh ebole pred leti in je vse ostalo omejeno na Afriko. Korona je izbruhnila v Wuhanu na Kitajskem in v tednu ali dveh so virus že zaznali v Evropi. Italija in Španija sta bili najbolj prizadeti. Mislim, da je vse države ta virus nekako ujel med spanjem. Na Švedskem so pristojne oblasti postavile priporočila (zahteve), da naj ljudje ostanejo doma, če so bolni s prehladom, glavobolom, imajo vročino ali težave z dihanjem (respiratorne težave). Na žalost pa se je izkazalo, da so bili okuženi tudi tisti, ki teh znakov sploh niso kazali. In seveda so starejši ljudje po domovih za ostarele plačali največji davek.

Število smrtnih žrtev z dne 12. 8. 2020:

60-69 let: 398 oseb

70-79 let: 1245 oseb

80-89 let: 2396 oseb

90+: 1507 oseb

Do sedaj se je okužilo bilo 86. 068 oseb, umrlo pa jih je 5 810.

Poostrili so obiske in tako so starejši ostali osamljeni, negovalno osebje je naredilo, kar je lahko. Po svetu je švedska oblast dobila veliko kritike glede tega, da so trgovine ostale odprte, avtobusi in tramvaji so nemoteno vozili, šole so prav tako ostale odprte, le gimnazije in univerze so uvedle pouk na daljavo. Prav tako so nam svetovali, naj ostanemo doma in ne potujejo na dopust v druge države. Veliko jih je poslušalo nasvet in so raje potovali po Švedski. Ne vem, ali je katero leto tukaj na Švedskem ostalo čez poletje toliko Slovencev, kolikor jih je letos.

Mesto Mora je bilo dobro obiskano, tudi Darko in Jenny sta že bila tam, a pozimi sta oba sodelovala na Vasaloppet, zato sta hotela videti naravo, ki jima je ponudila najboljše. Sama sem se odločila, da ne grem v Maribor z avtobusom, saj se nisem hotela izpostaviti virusu, zato sem poletje preživela na balkonu. Sicer pa sem bila običajno zunaj že zgodaj zjutraj s prijateljico Nado, trgovine so bile za starše odprte že od 9. ure. Zahajali sva tudi v gozd in nabirali borovnice, ki jih je bilo letos ogromno. Vitamini bodo torej na voljo vso zimo.

Sedaj lahko slišimo, da naj bi švedske oblasti ravnale pravilno, saj je širjenje virusa v tem hipu dokaj omejeno, druge države pa morajo znova zapreti meje, saj se virus širi. Tokrat zbolevalo tudi mladi, ki so mislili, da so imuni na okužbo. Gneča je na kopališčih, plažah in ponekod tudi v restavracijah. Številne zabaviščne in podobne parke je prizadelo, ker niso smeli imeti odprto. Sama sem pogrešala Liseberg, kjer prirejajo sejem cvetja in zelenjave in jo tudi prodajajo. Prav tako sem vsako pomlad obiskala Ullared, iz česar letos ni bilo nič, čeprav berem, kako se ljudje družijo in jih je v trgovini čisto preveč. Težko se je odločiti, kaj

je prav in kaj ne. Šole so se odprle, v zadnjem času pa je v javnosti še debata o zaščitnih maskah, naj bi se nosile ali ne? Pri nošenju maske ne gre zgolj za to, da jo nosiš, kadar si na avtobusu, tramvaju in zunaj, treba jo je tudi zložiti pravilno. Sama zaščitne maske ne nosim, ker se mi zarosijo očala, opazujem z razdalje in si natančno umivam roke, obenem pa upam, da bodo tisti, ki so bolni, ostajali doma in se bo s tem zmanjšala možnost širjenja okužb. Zaradi koronavirusa se nismo srečevali v cerkvi, ampak je župnik Zvonko Podvinski maševal pri družini Domičevih, mi pa smo mašo lahko smo spremljali v živo preko Facebooka. Delo v društvu ni bilo mogoče, morda bo v jeseni kaj drugače.

Babice tudi ne vemo, ali bo kakšen obisk na Božičnem bazarju v Nemčiji, čeprav je potovalna agencija Resemakare odstranila vsako drugo drugo vrsto sedežev in so zelo resno vzeli omejitve in priporočila WHO (Svetovne zdravstvene organizacije, op. urednice). Bili so že na potovanjih z avtobusom, me pa bomo videle, kako se bomo odločile, vse je namreč odvisno od koronavirusa in zaježitve širjenja.

Vsi upamo, da se bo koronavirus umiril in ne bo več terjal življenj po svetu. Do zdaj je bilo namreč 22.945.101 okuženih in 799.193 mrtvih.

Naši slavljenici:

September: Vitja Predan 65 let

Oktober: Stane Ratajc 80 let

Ne pozabita lepih dni!
Ker se Vama zdi vse temno,
ker ni nobene senčnice upanja,
potem po spominu poiščita dneve,
ko je bilo še vse dobro
in ni bilo na nebu nobenega oblaka.
Napolnita si glavi z mislijo in veseljem,
svoje srce s spravljalnostjo in usta s smehom.
In spet bo vse dobro.
Čestitke ob rojstnem dnevu in lepo praznujta!

Upam, da vas nisem preveč dolgočasila ob prebiranju novic. Žal ni nobenega drugega dogajanja in se moramo pač sprijazniti s tem.

Ostanite zdravi in dobre volje. Pazite nase!

Za Slovenski dom: Marija Kolar

Nekaj fotografij letošnje bere borovnic in brusnic, ki sta nam jih poslali Marija in Marjana.

SKD FRANCE PREŠEREN, GÖTEBORG

Že nekaj časa je minilo, odkar smo se oglasili svojim bralcem. Vendar nismo pozabili na vas, le malo smo se polenili. Društvena dela potekajo počasi, saj smo tudi mi ujeti v koronavirusu, ki nam je pokvaril načrte za delo in srečanja. Odpadla so naša ženska srečanja, ki smo jih imeli vsak zadnji petek v mesecu in so bila zadovoljivo obiskana, saj nas je naša domača slovenska beseda vedno popeljala domov ob lepih trenutkih in spominih.

Občni zbor SKD France Prešeren smo imeli 8. 2. 2020, na njem pa nam je predsednik Lado Lomšek posredoval smernice dela za prvo polletje. Vsi vemo, da se je vmes pojavila ta nesrečna korona, ki je spremenila načrte vseh društev in praktično tudi vsemu svetu.

Dopust je potekal kar na Švedskem, doma na vrtu ali tudi v naravi, sicer pa je tudi na Švedskem veliko zanimivih stvari za ogled.

S pomočjo dobre volje svojih članov smo se odločili pripraviti piknik v naravi, seveda po predpisih FHM-ja (Folkhälsomyndigheten// švedski Nacionalni inštitut za javno zdravje, op. ur.). Uspešno smo pripravili tudi to zadano nalogo, vse od priprave prostora, za kar je poskrbel Lado Lomšek v Skatåsu, pa do pečenja na žaru s pomočjo Matjaža Zorman, in peke peciva, ki nam ga je prinesla Nevenka Peters. Dodatno presenečenje je bilo še čokoladno pecivo Gunnel Margete. Vsem prav lepa hvala za prispevke.

Ker ni šlo zgolj za piknik in srečanje, je Sonja Zorman pripravila lep sprehod po gozdu Skatås z nagradnim nabiranjem točk (poängpromenad). Ob prihodu na cilj je bila pripravljena kavica s pecivom več kot zaželeno. Po podelitvi nagrad in ob prijetnih trenutkih ob kavici nam je ostal le še razhod.

Poletje se poslavlja od nas, temnejši in krajši dnevi bodo počasi zajeli našo deželo, a vseeno še nekaj dni posvetimo sprehodu po gozdu, morda na poti naletimo na kakšnega jurčka ali lisičko.

Ostanite zdravi, oglasite se prijateljem in ne pozabite na njih, saj v tem času še toliko bolj potrebujemo drugega.

Vsem slavlencem, ki ste že in še boste slavili:

Vse najboljše Vam Ćelimo
s spoštovanjem leta dodelimo,
naj vas obdobje zdravja in veselja
še mnoga leta spremlja.

Ivan Gole 80 let

Stanislav Slak 80 let

Rune Jacobson 80 let

Stafan Tursiĉ 80 let

Valentin Pertovt 75 let

Alojz Strašek 70 let

Vilim Berlafa 65 let

Ladislav Lomšek 60 let

Ivanka Melihen 60 let

Matjaž Zorman 60 let

Sonja Zorman 60 let

Slavica Andloviĉ 55 let

Rebecca Zorman 35 let

Filipa Lomšek 20 let

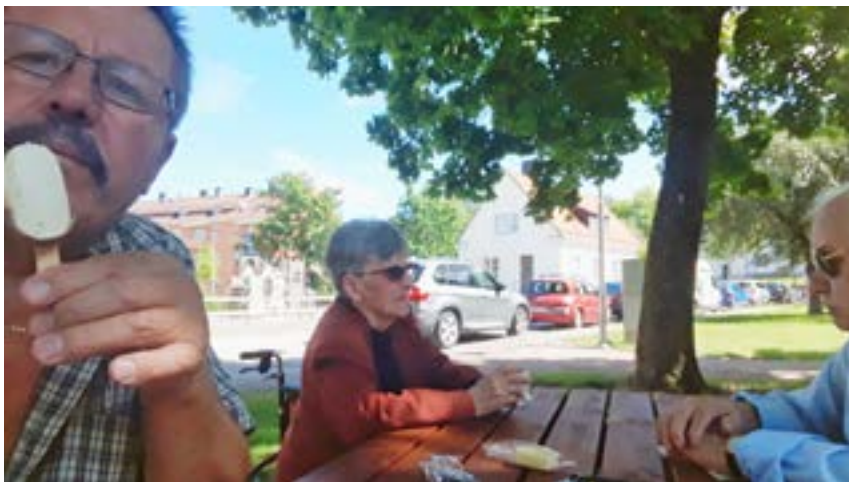
Prispevek: Erika Jacobson (za SKD France Prešeren, Göteborg)

SLOVENSKO DRUŠTVO SIMON GREGORČIČ KÖPING

Spoštovani člani društva Simon Gregorčič Köping

Izteka se še eno nepozabno poletje, vendar bo tokratno leto tisto, ki se ga bomo še dolgo spominjali. Marsikomu od nas se je življenje v tem obdobju spremenilo. Nismo imeli ne pravega veselja v dopustniškem času in niti ne v društvenem življenju. Malo me skrbi, kako se bo to leto končalo. Še vedno moramo upoštevati različne prepovedi in spoštovati je treba vsa navodila, ki jih dobivamo od pristojnih služb. Različne aktivnosti društev so odpovedane ali prestavljene na naslednje leto. Posamezni člani društva imamo seveda tudi lepe novice iz poletja. Kljub temu, da se nismo družili, smo vseeno doživeli veliko lepih in veselih trenutkov. Naužili smo se veliko lepega. Uživali smo ob lepem sončnem vremenu in si tukaj na Švedskem ogledali veliko zanimivosti, ki jih premore ta država. Prehitro je vse minilo, občutki so takšni kot vsakič: da je poletje bilo prekratko. Sicer smo še vedno v lepem poletnem in predjesenskem času, čeprav jesen počasi že trka na vrata. Bo pa zopet veselo ob nabiranju raznih pridelkov, ki nam jih ponuja narava.

Vse kar je lepega in veselega je pač enkrat konec, zato si tudi želimo, da bi se to uresničilo in bi se vrnili v življenje, kot smo ga vajeni.

V mesecu oktobru se znova dobimo v prostorih društva, če bodo srečanja seveda dovoljena. Pustimo za zdaj vse odprto in se bomo sproti slišali ter skupaj načrtovali druženje. Spoštovani člani društva, dobrodošli ob istem času, kot smo ga imeli do zdaj. V društvu Simon Gregorčič imamo načrt dela za jesen, ki si ga lahko ogledate na naslednji strani.

August	Srečanje vseh generacij / 29. 08. 2020 Prestavljeno na naslednje leto	Slovensk träff för alla generationer / 2020-08-29 Träff är flyttad till nästa år.
Oktober	Slovensko srečanje in 50-objetnica društva: 03. 10. 2020 Prestavljeno na naslednje leto Vsi sveti / 31. 10. 2020	Slovensk träff - 50.års jubileum i för. 2020-10-03 Träff är flyttad till nästa år. Allahelgona helg / 2020-10-31
November	Družabni večeri ob sobotah	Trivselkvällar på lördagar
December	Sv. Miklavž, / 05. 12. 2020 Silvestrovanje / 31. 12. 2020	Sankt Nicolaus / 2020-12-05 Nyårsfirande / 2020-12-31
	V septembru in oktobru je tudi čas za nabiranje gob. Tudi takrat se dobimo in skupaj preživimo lepe in sveže trenutke v gozdovih. Želim veliko veselja in uspeha pri delu!	I september och oktober plockar vi svamp och umgås ute i naturen. Jag önskar många trevliga stunder samt ett stort deltagande på alla aktiviteter !

Čestitke članom društva Simon Gregorčič, Köping

Hitro dnevi hitijo, drug za drugim se vrstijo
in prišel je dan, ko ti praznuješ svoj rojstni dan.
Najlepše voščilo naj velja, ni veliko, je pa iz srca.

Zdravje, sreča in smeh naj vas spremljajo na vseh poteh. Spoštovani slavljenici, vse najboljše ob rojstnem dnevu vam želi predsednik društva.

Grattis till er alla i föreningen som fyller år
Jag önskar er allt väl på födelsedagen,
ordförande i slovenska föreningen Köping.

Alojz Macuh

SLOVO OD NAJSTAREJŠE ČLANICE DRUŠTVA

Tiho teče reka našega življenja, tiho tečejo tudi solze na lep spomin, srce se ustavi, a ostaja bolečina v naših srcih zaradi drage gospe Bogdane.

Po dolgi in težki bolezni je utihnil glas dolgoletne članice gospe Bogdane Arih iz društva »Simon Gregorčič« v Köpingu. Ostala je praznina v sobi v domu, kjer je preživljala svoje dni. Radi smo zahajali h gospe Bogdani na obisk, saj je bila vsakič izjemno vesela in srečna, saj smo se pogovarjali v maternem jeziku. Gospa Bogdana je bila vedno vesela, da smo si vzeli čas za klepet in za obujanje spominov na čase, ki smo jih skupaj preživeli kot Slovenci v društvu v Köpingu.

V svojem življenju je bila dejavna v našem društvu. Ni ji bilo težko poprijeti za delo, prevzeti zadolžitev za določeno nalogo in jo tudi izpeljati do konca. Predavnimi leti je otroke v društvu Simon Gregorčič poučevala tudi slovenski jezik.

Zelo rada je v preteklih letih poskrbela za dobre krofe, predvsem ob pustu. Seveda ji ni bilo odveč napeči pecivo tudi za druge priložnosti v društvu. Bogdana je tudi rada opravljala delo kot članica upravnega odbora. Večkrat sva se pogovarjala o dogodkih v preteklih letih in obujala spomine na skupne čase. Vedno mi je ob koncu srečanja rekla: Bog daj, da bi se še videli naslednjič.

Med pisanjem tega dopisa imam pred seboj vesel in nasmejan obraz gospe Bogdane, ki mi bo še bolj ostal v spominu zaradi pandemije koronavirusa, kajti nekaj dni po zadnjem

srečanju so se zaprla vrata za vse nas, ki smo prihajali v dom za starostnike na obisk k Bogdani.

Spremembe v društvu so vedno večje in vedno bolj boleče. V društvenem življenju se pozna, da ni več med nami tistih prijateljev in članov, s katerimi smo se družili skorajda pol stoletja. Čeprav ji zdravje ni bilo ravno naklonjeno, je vedno poskrbela, da se je poravnalo vse, kar je bilo potrebno za društvo.

Kruta bolezen je tista, ki naredi preveč sprememb med nami člani. Vajeni smo se bili srečevati v vsakdanjem življenju. Vedno je obstajala volja za druženje in obujanje spominov. Velikokrat letos smo že rekli, da si bomo letošnje leto zares zapomnili. Res prihaja do številnih sprememb, a se z upanjem vseeno zazrimo v prihodnost, da nas morda čakajo boljši in manj boleči trenutki.

Vsak od nas se kdaj pa kdaj znajde v položaju, ko potrebuje spodbudo, lepo besedo, topel objem, ljubeznivost in prijaznost. V takšnih trenutkih lahko že drobna pozitivna misel naredi veliko. Že prijazna beseda zagotovo najde pravo mesto. Čeprav gospe Bogdane ni več med nami, nam bodo v srcih ostali sami lepi spomini.

Alojz Macuh

Predsednik društva Simon Gregorčič

Ordförande Slovenska föreningen Köping

epost: aa.macuh@gmail.com

ORFEUM – LANDSKRONA

SPD ORFEUM

Kar nekaj načrtov že imamo za to jesen in obenem upamo, da nam jih pandemija ne bo prekrižala. Nekaj dejavnosti bomo v okviru Orfeuma izvedli v Stockholmu, okviru društva pa na jugu Švedske v sodelovanju s slovenskim društvom Planika in še s kom.

Naša predsednica Danni Stražar bo tudi to jesen izvajala pouk slovenščine v Stockholmu.

V okviru društva Orfeum, v Malmöju pa smo že začeli s poukom v sodelovanju s slovenskim društvom Planika, ki odstopa svoje prostore, in ob finančni podpori Slovenske zveze. Obema skupinama (v Stockholmu ali v Malmöju) se lahko pridružite, če bi vas zanimal pouk, ki poteka ob koncih tedna. Danni lahko pišete na e-naslov: orfeum.slosve@gmail.com.

Če bo vse po sreči, bomo novembra v Stockholmu izvedli kulturni večer, decembra pa izpeljali zaključek teh dejavnosti (kot Miklavževanje ali kot božični koncert). Novice o tem lahko prav tako dobite pri Danni na istem naslovu našega društva. Vmes se nam utrne še kakšna ideja za srečanja - pa bo leta konec. Če si želite novic o prireditvah v našem društvu, pišite na orfeum.slosve@gmail.com in vas bomo obvestili, ko se bo kaj dogajalo v vaši bližini.

SLIKA POVE VEČ KOT TISOČ BESED

O drugih dejavnostih našega društva tokrat ne bomo pisali, objavljamo pa fotografiji naše dolgoletne predsednice Auguštine Budja Bencek (prva fotografija) in njene sestre Gabrijele Karlin. Gabrijela je v tercetu sester Budja pela sopran, bila aktivna članica društva Orfeum in še bi lahko naštevali.

Gabrijela ima zares »zelene prste« kot pravijo. Rože na balkonu so pravi balzam za oči, tako kot je njen sopran balzam za dušo.

PLANIKA – MALMÖ

SKD Planika Malmö – september 2020

Končno se v zadovoljstvo Planikin članov nekaj premika. Društvo je mirovalo celih pet mesecev od konca marca, sedaj pa je prišlo pismo, da smo vabljeni v Planiko v soboto, 3. oktobra ob 15. uri, da se malo poveselimo ob dobrotah z žara.

Le kdo bi lahko odklonil takšno povabilo? Omenili so tudi, da bo med gosti poskrbljeno za primerno razdaljo, ker koronavirus še vedno razsaja.

Vabljeni in dobrodošli!

* * *

OBVESTILO!

Vas zanima slovenščina za prvo, drugo ali tretjo generacijo?

V prostorih slovenskega društva Planika tudi to jesen potekajo delavnice slovenskega jezika, ki jih izvaja Danni, ki sicer deluje tudi kot nenapotena učiteljica slovenskega jezika (gre za sodelovanje med društvoma Planika in Orfeum pod finančnim pokroviteljstvom Slovenske zveze).

Še vedno se je mogoče pridružiti in če vas zanima, se lahko oglasite Rudiju Belcu, predsedniku SKD Planika (belec54@gmail.com), ali neposredno Danni na: musiktjej@yahoo.com

Predvideni datumi za to jesen so naslednji: 20. september, 4. oktober, 18. oktober, 8. november, 15. november in 29. november. V decembru bomo (če bo vse po sreči) imeli zaključek jesenskega dela.

Kronika – Planika Malmö, 1997 do 2014

Tretji del

Napisal sem že, da so bili tečaji dobro obiskani. Ob petkih, ko je bilo društvo odprto za vse člane, pa je prišlo le malo ljudi. Vprašanje je bilo tudi, kdo bo Planiko vsak petek odprl, postregel obiskovalcem, in nato prostore društva tudi zaprl. Sistem, da ima to nalogo vsak teden druga oseba, ni deloval. Bile so večne težave s predajo ključev. Zgodilo se je celo da so gostje naleteli na zaprta vrata. Naslednji petek jih seveda ni bilo več, če pa so prišli, so ostali le za kratek čas. Razlog za to je bilo tudi dotrajano pohištvo. Na plastičnih, skrajno neudobnih stolih, ni bilo mogoče sedeti brez presedanja več kot 10 minut. Vedeli smo, da bo treba kakor hitro mogoče vse preurediti. Predračun je kazal, da bodo samo mize, stoli, štedilnik, hladilnik, pralni stroj in točilna miza (brez dela) stali 23.000 kron, ki pa jih takrat še nismo imeli.

Na enem od sestankov leta 2003, ko smo ugebali, kako privabiti več ljudi, se je eni naših dam (ali je to bila Ivanka ali Marjeta, danes ne ve nihče več) utrnila misel, da bi goste enkrat mesečno povabili na večerjo. Nič posebnega, takšne čisto domače slovenske jedi, ki jih vsi poznamo. Rečeno, storjeno. Na prvi večerji smo imeli morda 12 gostov, na drugi 20, nato pa smo morali uvesti prijave. Gornja meja je bila 25 ljudi. Pri ceni 30 do 40 kron na osebo so bili kriti v glavnem stroški, zaslužek je bil le pri pijačah. Večerjo in pijačo so morali plačati vsi brez izjeme, torej tudi tisti, ki so kuhali, stregli in čistili. To je veljalo do konca leta 2003. Zdaj, ko je bil led prebit in je prišlo vsak konec tedna več ljudi, je bilo treba med člani poiskati koga ki bi bil pripravljen kuhati, Marjeta in Ivanka tega nista mogli početi v nedogled. Začuda s tem ni bilo težav. Če se prav spomnim, so se prijavile Zlata Silič, Lojzka Krumpačnik, Marija Hudi, Olga Krizmanič in Terezija Pucko. Kot zanimivost naj dodam še to, da je kupal, in to dobro, tudi vsestranski mojster Ludvik Cimerman. Vsem najlepša hvala!

Do leta 1991 se je z vprašanji Slovenskih izseljencev ukvarjala le Slovenska izseljenska matica in sicer v glavnem samo z manjšinami v Avstriji in Italiji. Položaj se je zelo spremenil, ko se je ustanovilo Ministrstvo za Slovence v zamejstvu in po svetu, nenadoma smo lahko za denar zaprosili tudi mi. Jeseni leta 2006 je bila poslana tudi na Švedsko 5 ali 6 članska delegacija, ki je obiskala več slovenskih društev. Bila je tudi v Planiki. Če ne omenjam posameznih obiskovalcev, ki niso imeli nobenega mandata, ampak so samo govorili in se hvalisali, so bili to prvi resni stiki uradne Slovenije z našim društvom, ki so obrodili sadove. Povedali so nam, da lahko zaprosimo za subvencijo, kar smo tudi storili in dobili naslednje leto 4.000 evrov, kar je zadostovalo za celotno prenovo društvenih prostorov. Tega leta je Jože Kenič, sicer član UO, ki je stanoval v bližini, pristal, da bo vsak petek med od 18. do 21. ure v Planiki stregel naključnim obiskovalcem.

Sedaj se je društvo, in z njim tudi mi, počutilo kakor se spodobi. Ni nam bilo treba več misliti, kako bomo plačevali vse obveznosti, ki so takrat znašale okrog 9.000 kr na tri mesece, ali 36.000 kr letno. Tukaj je treba dodati, da je Planika, kot eno redkih, morda celo edino od slovenskih društev na Švedskem, plačevala polno tržno najemnino. K društvu ali bolje rečeno k upravnemu odboru smo bolj tesno priključili tudi Pevski zbor, ki do takrat ni imel urejenega statusa, že več let pa ga je zelo dobro vodil Johannes Likar. Naj omenim še to, da smo leta 2004 praznovali 30-letnico Planike, združeno s Slovenskim srečanjem. Povabili smo 5-članski slovenski ansambel, ki se je odpovedal honorarju, zahtevali so samo povračilo potnih stroškov in bivanja pri nas. Prireditev je zelo uspela, imeli smo goste iz vse Švedske in nekaj celo iz Slovenije. Iz finančnega vidika pa je bila prireditev dokaj neugodna. Pridelali smo 2.000 kron izgube, s katero takrat nismo računali. Edina prireditev z gosti iz Slovenije, na kateri nismo imeli izgube, je bila 35. obletnica Pevskega zbora Planika, na kateri je bil oktet Godovič iz istoimenskega slovenskega kraja. Za razliko od drugih skupin so si sami našli sponzorja, ki jim je plačal potne stroške, mi smo poravnali samo bivanje in hrano.

Omenili smo že, da se bomo lotili obnove društvenih prostorov. Na enem od sestankov UO marca 2008 smo sklenili, da bomo poskušali najti rabljene mize in stole. Za to iskanje je bilo treba najti strokovnjaka, ki bi vedel, kje se vse to dobi. Franc Franseus je bil kot nalašč za to in je po dobrem mesecu našel trgovino z res dobrim gostilniškim pohištvom. Rezervirali in plačali smo 8 miz in 40 stolov, vendar smo jih pustili v prodajalni, ker smo morali pred tem izprazniti prostore in staro kramo odpeljati na odpad. Sedaj smo potrebovali pomoč naših članov, ki so se zares izkazali. Andrej Pagon, Jože Myndel, Karl Šnurur, Rudolf Belec in še kdo so vse pospravili in odpeljali.

Pevski zbor Planika v Mariboru, 24. 07. 1982.
Šesti z leve je Jože Myndel, sedmi pa Franc Franseus.

Zapisal: Jože Ficko

SLOVENSKO DRUŠTVO STOCKHOLM

Piknik v Norrtälju

Leto 2020 si bomo vsi zapomnili. Leto, ko se je življenje na našem prelepem planetu močno upočasnilo zaradi širjenja okužbe z virusom SARS-Cov-2 (novi koronavirus). Da bi omejili širjenje bolezni covid-19, so gimnazijci in študentje na Švedskem od začetka marca imeli spletna predavanja, zaposleni pa smo lahko delali od doma. Druženje ljudi je bilo omejeno na 50 posameznikov. Posledično so bili ukinjeni kulturni dogodki (koncerti, operne predstave, gledališča) ter športne prireditve. Junija so muzeji zopet odprli vrata za obiskovalce, medtem ko so se restavracije in pubi začeli polniti z domačimi gosti, saj je tujih gostov zaradi zdesetkanega turizma malo.

Spomladi so bili zaradi pandemije ukinjeni trije načrtovani dogodki Slovenskega društva v Stockholmu. 13. junija pa je odbor društva le uspel povabiti svoje člane na tradicionalni predpoletni piknik v Drottningholmu. Udeležba je dosegla zgornjo mejo, kar lahko pripišemo pandemiji in želji članov po druženju po dolgem času. Po uspelem dogodku so člani izrazili željo, da bi se poleti ponovno dobili, saj nas je večina nameravala preživeti poletje na Švedskem.

Tako se nas je 11. julija v Norrtälju zbralo 16 članov. Mesto z 21.000 prebivalci leži 68 kilometrov severovzhodno od Stockholma in je danes privlačen turistični kraj. Kralj Gustav Adolf II. je leta 1622 skromnemu trgovskemu in ribiškemu kraju z imenom Norra Tælgha dodelil mestne pravice in ga preimenoval v Norra Tällie (Norrtälje). Na začetku 19. stoletja je mesto dobilo pomembno tovarno motorjev Pythagoras (motorji za prevozna sredstva, žage, črpalke), ki je obratovala do leta 1979 in je danes najbolje ohranjen industrijski muzej na Švedskem. Naj še omenim, da je bil v Norrtälju v obdobju 1952-2000 dejaven protizračni obrambni polk Roslagen (Lv 3) (vir: Wikipedija).

Predsednik društva, Rok Ogrin, in Alexander Hadley sta nas sprejela na domačem vrtu. Sedli smo za mize, postavljene pod krošnjo velikega kostanja, ki nas je nekajkrat zaščitil

pred rahlim dežjem. Ob pogovoru smo si potešili lakoto s slastnim narezkom. Po dobri uri prijetnega kramljanja smo se podali skozi stari del mesta do pristanišča. Tam smo videli parnik, ki so ga leta 1968 zasidrili in je zdaj na njem restavracija. Norrtälje je namreč leta 1846 pridobilo pomembno prometno povezavo, ustanovljena je bila namreč ladijska (parniška) linija Norrtälje–Stockholm. Kasneje je sledila železnica Norrtälje–Länna (vzhodni Uppland). Prometne povezave so bile pogoj za industrijski razvoj mesta (vir: Wikipedija). V pristanišču smo se fotografirali in nato ob reki Norrtäljeån vrnili h kostonju.

Sledila je peka na žaru, kramljanje, metanje žoge na koš ter švedska igra kubb. Zvečer smo se po večurnem druženju zadovoljni razšli.

Kot kaže, se bodo razne omejitve zaradi novega koronavirusa nadaljevale tudi v jesen. Slovensko društvo v Stockholmu se bo potrudilo uresničiti nekaj predlaganih jesenskih aktivnosti, ki so močno zaželjene tudi s strani takoimenovanih "starejših" članov. Upam, da se kmalu vidimo. Ostanite zdravi in lepo jesen želim vsem!

Napisala Mirjana Grujic, Sollentuna, 3. avgust 2020

Jesen / Hösten

Ukrepi za preprečevanje širjenja koronavirusa so letos marsikomu prekrižali načrte, tudi našemu društvu. Srečanje generacij, načrtovano za zadnjo soboto v avgustu, predstavljamo na leto 2021. Vse člane in prijatelje vabimo na prihodnja načrtovana srečanja:

19. septembra ob 17. uri se nam pridružite na kegljanju v O'Learys na Odenplanu. Pridite vsaj 15 minut prej, ker bodo steze rezervirane od 17. do 18. ure.

Komur kegljanje kot telovadba ne zadošča, naj se nam pridruži na badmintonu v Skanstullu 17. oktobra ob 16. uri.

14. novembra je zopet čas, da nazdravimo ob prazniku sv. Martina. Točen čas in lokacijo sporočimo naknadno. Ob tej priliki bomo izvedli tudi izredno sejo občnega zbora, da potrdimo spremembe, posodobitev in prevod statuta društva.

12. decembra vabimo člane, še posebej tiste z otroki, na božično tržnico v parku Skansen.

Spomnili bi vas radi tudi, da se septembra začenjajo vaje pevskega zbora. Pišite nam, če vas zanima in bi se nam pridružili, sploh če ste že kdaj pel in vas mika, da bi se ponovno družili ob slovenski pesmi. Vsak glas šteje! Ostanite zdravi in upamo, da se nam pridružite vsaj na kakšnem od dogodkov!

Upravni odbor društva

* * *

Många fick anpassa sina planer efter denna märkliga vår och sommar, även vår förening. Vi ställer in generationsträffen som skulle ha ägt rum den 29 augusti och flyttar den till sista lördagen i augusti 2021.

Höstens första träff blir den 19 september, vi planerar att arrangera en inomhusaktivitet, bowling. Vi bokar några banor mellan kl. 17.00-18.00, kom gärna minst en kvart innan. Sen tar vi en drink och snackar lite på slovenska.

Den som vill ha mera motion är välkommen att komma med på badminton, vi möts i badmintonhallen i Skanstull den 17 oktober kl. 16.

14 november firar vi S:t Märten, vi återkommer med plats. Vi kommer att passa på att ha en kort extrastämma för att bekräfta ändringar och översättning av föreningens stadgar.

Den 12 december bjuder vi in medlemmar, främst dem med små barn, till julmarknaden på Skansen.

Vi hoppas att vi ses åtminstone på något av våra evenemang! Vi vill passa på att påminna om att körövningarna börjar i september igen. Är du nyfiken eller har du sjungit förr är du varmt välkommen att kontakta oss. Varje röst räknas!

Varma hälsningar, styrelsen.

SKM

Svemester ali hemester, takšen naziv je dobil dopust v času koronavirusa. Moram reči, da mi nikakor ni bilo dolgčas. Hvalabogu, da smo se z mojimi domačimi in še z ostalimi prijatelji vsaj od časa do časa videli s pomočjo interneta ali slišali po telefonu. Ker je precej velik del Slovencev ostal doma na Švedskem, sem skušal biti ljudem na razpolago. Od Velike noči do meseca junija, ko sem spet šel na teren, sem za rojake daroval sv. mašo V ŽIVO preko Facebooka, popoldan ob 17. uri pa sem bil v pomoč hrvaški skupnosti v Göteborgu. V času dopusta sem s tem nadaljeval in kolikor je bilo mogoče za Hrvate redno maševal ob 16. uri. Slovensko sv. mašo pa smo po dogovoru z družino Domić, ki je pričakovala in potem tudi dobila tretjega otroka, sina Dominika, prestavili na večerni čas. Tako so naši rojaki na Švedskem, moji domači in prijatelji na Facebooku imeli možnost sodelovati, moliti in prepevati. Kjer je maša, tam je paša, pravi stari pregovor. Družina Domićevih je ob pomoči babice Zdenke poskrbela za skupno večerjo, kjer smo uživali ob skrbno pripravljeni hrani.

Seveda upam, da bo tudi koronavirusa enkrat konec. Seveda bomo morali biti še zelo dolgo potrpežljivi in previdni. Konec avgusta sem že odšel na teren, četrto nedeljo v smeri proti Stockholmu, peto nedeljo pa čisto na vzhod Švedske, proti Olofströmu in v Nybro. Mesec september je Slomškov mesec in takrat bom po Švedski k našim rojakom romal z relikvijami blaženega škofa Antona Martina Slomška. Naj bo novo veroučno, šolsko in akademsko leto blagoslovljeno in brez virusov. Naj nam vsem dobri Bog na priprošnje nebeške Matere Marije nakloni obilje milosti in zdravja ter poguma, da se spet podamo iz svojih »zaklonišč« na pot v cerkev. Pogum, slovensko ljudstvo. Ponovno odprimo srca Kristusu. Ne bojmo se Kristusa!

vaš švedski vagabund za Gospoda

Zvonko Podvinski

NEKAJ ZA OTROKE - NÅGOT FÖR VÅRA MINSTA

Kako se imenujejo živali in predmeti?

G _ _ A

L _ V

H _ _ ŠK _

Ž _ B _

P _ _ Ž

J _ BOL _ O

L _ N _

SN _ Ž _ K

Z _ _ E _

SO _ _

ŽE _ O _

M _ C _

KAJ PREDSTAVLJAJO RISBICE?

A _____

B _____

C _____

Č _____

Č _____

D _____

G _____

G _____

G _____

J _____

K _____

K _____

K _____

L _____

L _____

M _____

P _____

S _____

Š _____

T _____

V _____

V _____

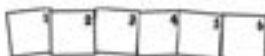
V _____

V _____

Ugani, kaj predstavljajo risbice in s pomočjo številik prenesi črke v spodnji lik, kjer boš dobil pregovor. Ista številka pomeni isto črko.

RECEPTI – RECEPT

Ker sta starejšim generacijam po vsej verjetnosti ta recepta znana, ju tokrat objavljamo v švedščini. Dober tek!

Sarma

Färs blandning: 40 g smör, 2 msk hackad lök, 120 g ris, 400 g fläskfärs, 200 g nötfärs, 2 ägg, 3 pressade klyftor vitlök, salt och peppar

Surkålsblad (finns ofta att köpa i ”exotiska affärer”), 1 kg strimlad surkål, salt

Bas till sås: 30 g smör, 1 msk mjöl, 1 msk koncentrerad tomatpuré, 1 msk paprikapulver, 3 msk gräddfil

Gör så här: smält smöret och fräs löken tills den får en gyllene färg. Tillsätt riset och fräs alltsammans en stund. Tillsätt 400 g vatten, salta och koka på svag värme så att vattnet reduceras, koka så länge så att riset är halvkokt. Kyl riset. Blanda det kalla riset med färsen. Blanda även ner ägg, vitlök, peppra och salta vid behov och blanda massan ordentligt. Gör mindre bollar av massan (storlek: pingisboll)

Skär av den hårda delen på surkålsbladen, dela bladen itu om det är stora blad, lägg en färsboll på varje blad och rulla ihop det. Tryck in kanterna mot mitten av rullen.

Koka upp den strimlade surkålen, salta.

Täck botten av en stor och djup kastrull med den strimlade surkålen, placera ett lager färsrullar (så många som möjligt) ovanpå surkålen och ha på ytterligare ett lager strimlad surkål och sedan färsrullar igen, fortsätt med lagren tills rullarna tar slut. Häll i varmt, saltat vatten och koka på svag värme i ca 2 timmar.

Bas till sås: smält smöret och rör ner mjölet. Tillsätt tomatpuré och paprikapulver. Häll i gräddfil. Häll i basen som blandats med smeten mot slutet av koktiden. Koka ytterligare 10 minuter.

Fylld paprika

8 paprikor (röda)

färs blandning: 4 msk olja, 2 msk hackad lök, 2 pressade klyftor vitlök, 500 g blandfärs, 1 dl ris, 1 dl buljong (nöt) eller kokande vatten, salt, peppar, 2 ägg och persilja

Vatten eller buljong till kokningen.

Tomatsås: 1 kg mogna tomater (ska förkokas) eller 1 burk krossade tomater

Bas: 1,5 dl gräddfil, 1,5 dl buljong eller vatten, 40 g mjöl, 1 tsk paprikapulver (mild) eller 50 g smör, 1 msk mjöl, lite fond (nöt)

Gör så här:

Färs blandning: värm oljan och fräs löken. Tillsätt vitlök och blandfärs. När köttsaften reducerats – ha i riset och rör om i ca 1 minut. Häll i 1 dl buljong/vatten, salta och peppra och koka i 20 minuter. Ta av från värmen och blanda i ägg och persilja efter att blandningen kallnat något. Blanda ordentligt.

Skär av locket på paprikorna, skär bort frön och det vita och fyll dem med färsblandningen. Skölj en stor, djup kastrull och lägg ner paprikorna med öppningen (och färsen) nedåt. Häll i vatten/buljong så att de fyllda paprikorna är täckta. Koka på svag värme i 40 minuter. Förbered under tiden tomatsåsen.

Tomatsås:

Sätt 1: häll ner de kokade och krossade tomaterna i en kastrull, salta och värm upp. Blanda ihop gräddfil, vatten/buljong och mjöl. Blanda med de krossade tomaterna och rör om ordentligt.

Sätt 2: smält smöret och rör ner mjölet tills det får en gyllene färg. Tillsätt de kokade och krossade tomaterna och en lagom mängd vatten/buljong så att blandningen är lagom tjock. Salta av och ha ev. i lite socker för att såsen ska få en sötare smak.

Häll ner tomatsåsen i samma kastrull som paprikorna och koka i ytterligare 30 minuter.

Vir fotografi: splet

V SPOMIN – IN MEMORIAM

V spomin in zahvalo pokojni Bogdani Arih

So knjige, ki imajo veliko strani, a je njihova vsebina prazna. So pa tudi knjige z veliko strani, ki jih človek vzame z veseljem in z velikim spoštovanjem v roke ter »požira« stran za stranjo in z njihovo vsebino bogati tudi svoje življenje. Takšna bogata knjiga je bilo dolgotrno življenje gospe Bogdane Arih. Kdor jo je imel srečo spoznati, je iz njenega pričevanja pil čisto vodo studenčnico in se od nje odžejal. Bila je ena najstarejših rojakinj na Švedskem, gotovo pa najstarejša rojakinja v slovenski skupnosti v Köpingu.

»Rojena je bila 1. junija 1922 v Rušah mami Elizabeti Jurej in očetu Ivanu Wutte. Iz Ruš se je družina leta 1925 preselila v Poljčane. V Slovenski Bistrici je končala izobrazbo za kuharico. Leta 1942 je pristala v Mali Loki, kjer se je učila gospodinjstva v Kmetijsko-gospodinjski šoli. V času II. svetovne vojne je v Stari Gori pri Gorici pomagala oskrbovati ranjene vojake. Kasneje je v letih 1945-46 pridobila izobrazbo za vzgojiteljico. Kmalu jo je življenjska pot popeljala leta 1948 v Ormož, kjer je delala v otroškem vrtcu. Na njen 28. rojstni dan 1. junija 1949 je rodila hčerko Antonijo. Dve leti po rojstvu hčerke je Bogdana nevarno zbolela za pljučnico, kar jo v tistem času privedlo na bolnišnično oskrbo za kar štiri leta. Po vseh teh preizkušnjah se je leta 1955 spet preselila v Poljčane, kjer je delala v Oskrbi in tam je srečala Karla Arih. Družina se je leta 1961 preselila v Loče pri Poljčanah, kjer se je leta 1962 rodil sin Stanislav. Zaradi službe v Kostroju se je družina preselila v Slovenske Konjice. Od tam se je družina Arih leta 1965 odločila, da se poda na Švedsko. V mesecu avgustu sta se na dolgo pot najprej podala Karel Arih in njegov prijatelj Jožef Meglič. Ostali del družine se je pridružil očetu Karlu in Jožefu 23. decembra. Dve družini sta skupaj stanovali v tri-sobnem stanovanju v Köpingu. Po vseh selitvah so končno našli mir in se ustalili na Ullvi Gård v Köpingu. Bogdana je bila med drugim tudi učiteljica maternega jezika za slovenske otroke v Köpingu.

V času bivanja na Švedskem in ob ugodnejšem finančnem stanju sta si s Karlom zgradila hišo v Spodnjih Poljčanah, kjer naj bi poskrbela za Bogdanino mamo, ki pa je prej umrla, preden je bila hiša dokončana. Nekaj časa sta z možem Karlom živela v Kolsvi, potem v Valskogu, od koder sta se v letih 1992-93 preselila v svoj dom v Poljčane. Tako sta živela kot stalna popotnika med Slovenijo in Švedsko, vse dokler ni Bogdana leta 2006 doživela možgansko kap, ki jo je priklenila na invalidski voziček. Dve leti kasneje je umrl mož Karel. Leta 2009 je skupaj z moževo žaro in ob pomoči sina Stanislava prispela nazaj v Köping, kjer je živela v svojem stanovanju blizu slovenskega društva Simon Gregorčič. Ko so ji moči toliko opešale, se je preselila v dom za ostarele, kjer je v maju 2020 padla z invalidskega vozička. Vse to je zahtevalo težko operacijo v bolnici v Västeråsu, od katere si ni več opomogla. Svojo bogato življenjsko pot je zaključila s praznovanjem 98. rojstnega dne skupaj s sinom Stanislavom. Zaradi koronavirusa je bil obisk omejen. Njena plemenita narava, njena globoka vera, vse to ji je pomagalo pridobiti si prijatelje v Sloveniji in na Švedskem. Njena globoka, močna in preizkušena vera je nikdar ni pustila na cedilu kljub vsem težavam, ki so jih je doletele v življenju.«

Sin Stanislav mami v spomin

Ker sem kot narodni dušni pastir bil deležen gostoljubja, pozornosti in tiste pristne kršćanske ljubezni, saj sta Bogdana in Karel imela odprta vrata svojega doma za vse naše narodne dušne pastirje in torej tudi zame, želim izreči v imenu Slovenske katoliške misije srčno zahvalo za vso dobroto in pozorno ljubezen. Kolikor sem mogel, sem posebej v času Bogdanine boleznii in priklenjenosti na dom in nazadnje v dom za ostarele z veseljem in ob pomoči zeta Rada Bajca iz Kolvsve ter Frančka Breznika iz Köpinga iz meseca v mesec Bogdano obiskoval in ji prinašal Jezusa v svetem obhajilu. Kako je bila vesela, presrečna in hvaležna. Kako je vedno znova čakala, da se duhovnik pojavi v njeni sobi. Skrbela je za sv. spoved in je bila vsako leto deležna tudi bolniškega maziljenja. Dokler je bila na nogah in gibljiva, ni bilo sv. maše, da ne bi prišla v cerkev in pri njej vneto sodelovala. Ni ji bilo dolgčas, saj si je znala še kako pomagati s tem, da je brala slovenske časopise, nedeljsko Božjo Besedo, ko smo tam imeli sv. mašo, predvsem pa je bila molivka, molivka rožnega venca in drugih molitev iz molitvenika, ki jo je spremljal vse življenje. Svoje vdane prošnje in molitve je usmerjala k ljubičenski Mariji in ji priporočala ter zaupala sebe in svoje drage.

Draga gospa Bogdana, z vami je odšlo v grob veliko življenjsko izkustvo, zaznamovano tudi z velikim križem, ki pa ste ga velikodušno žrtvovali za svoje, za slovensko skupnost in za Kristusovo Cerkev. Hvala vam za veliko pričevanje in za tiste skrite pogovore, v katerih ste mi zaupali svojo življenjsko pot, ki ni bila postлана z rožicami, a ste jo z rožnim vencem okrasili, polepšali in obogatili zase in za svoje. Potem, ko smo praznovali Marijino vnebovzetje in tudi sv. Roka, vam v imenu rojakov v Köpingu, v imenu naše misije na Švedskem in tudi v svojem imenu želim: počivajte v miru in duša, okrašena z dobrimi deli, naj se veseli v sreči in polnosti večnega življenja v nebesih. Toliko ste žrtvovali v svojem tako dolgem in bogatem življenju. Naj vam bo dobri nebeški Oče bogat plačnik. Vi pa še naprej molite za nas. Kot vas je v življenju skrbela večnost vaših dragih domačih, naj vas tam gori skrbi večnost vseh nas, ki smo vas imeli priložnost srečevati. Počivajte v miru!

hvaležni Zvonko Podvinski

Pridne roke gospe Bogdane,
ki so v življenju naredile toliko dobrega.

PISMA BRALCEV

Prislappen för att få ett slovenskt pass under Corona/Covid-19

Det har inte undgått någon att allt är annorlunda just nu.

Corona har drabbat planeten och alla försöker göra vad som står i deras makt att bromsa och stoppa spridningen.

Men hur påverkas den byråkratiska vägen att skaffa ett nytt pass när det gamla förfaller?

Jag ska dela med mig av mitt äventyr för att belysa problem som uppstår och kanske hjälpa andra som inom kort behöver förnya sitt pass.

Sedan några år tillbaka finns den slovenska ambassaden i Köpenhamn, en huvudstad med bra placering till södra Europa. Mellan Sverige och Danmark finns det en broförbindelse och det går ofta tåg, i normala fall brukar landet vara lätt att besöka. Sommaren 2020 är läget helt annorlunda och att ta sig till ambassaden blir ett äventyr, ett dyrt äventyr.

Jag är född och uppvuxen i den vackra staden Göteborg, en stad som ligger några timmars bilresa till Köpenhamn. När man ska undvika publika transporter blir valet att köra bil även om jag alltid fördrar att åka tåg. Har fått en tid som jag ska förhålla mig till, mitt möte på ambassaden är den 21/7 klockan 11:00. För att vara säker på att jag ska hinna bestämmer jag mig för att övernatta natten innan i Malmö, med facit i hand var det ett otroligt bra val.

I min handväska har jag med mig fyra foton på mig själv med ljusblå bakgrund med måtten 3,5*4,5 cm. Mitt ansikte täcker inte mer än 70% av bilden, vilket är ett krav. Göteborg är en stor stad och jag fick besöka mer än en fotobutik för att få fram ett foto med dessa krav, kostnad: 299 kronor. Förutom detta har jag ett kvitto på en inbetalning för passkostnaden som med överföringskostnader landar på 1250 kronor. Ett munskydd är också ett krav för att komma in på ambassaden, skyddet köpte på Disney Resort i Tokyo 2015 som ett minne. Japaner bär gärna munskydd och aldrig i min vildaste fantasi trodde jag att jag skulle använda denna souvenir. Förutom mitt gamla pass, en inbjudan som intyg från ambassaden om mitt ärende i Danmark, en bläckpenna, en vattenflaska, handsprit och solglasögon har jag även med mig min mobil.

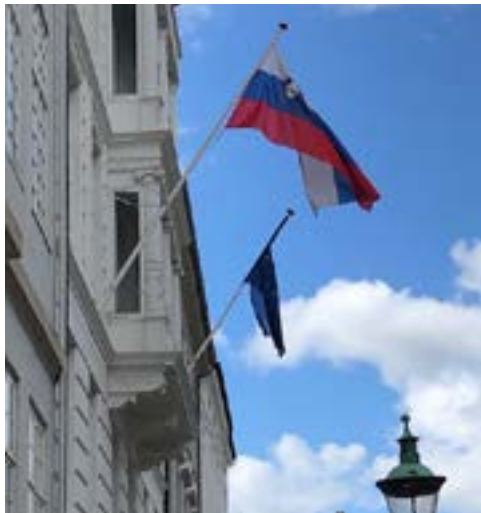

Jag bor på ett hotell i Hyllie, en plats som också är en tågstation för Öresundståget som går från Malmö till Köpenhamn. Läget hade i normala fall varit perfekt men det visar sig vara motsatsen. Tågtrafiken funkar som vanligt med ett tillägg, det måste finnas en platsbokning som en Corona-åtgärd enligt danskarna. Under kvällen försöker både jag och maken att boka en tågbiljett utan framgång oavsett tid på avresan. Beslutar mig för att åka till Centralstationen och besöka kundtjänsten på stationen för att få hjälp. Strax innan klockan 7 lämnar jag och maken hotellet och kör mot Malmös centralstation i hopp om att jag kan få ta mig över till andra sidan sundet. Personalen på centralen förklarar att platsbokning måste göras och jag förklarar att jag försökt både via app och dator under hela kvällen igår utan framgång. Platsbokningen ska göras från Kastrups flygplats, det är den första stationen på danskarnas sida, vilket jag inte hade uppfattat. Snart var bokningen klar. 07:33 tar jag tåget över, vi rullar förbi Hyllie och åker upp på bron över till andra sidan sundet. Väl framme på Kastrup får alla stiga av tåget och köa igenom gränskontrollen. Passerar utan problem efter att jag förklarat mitt ärende på svenska, har alltid haft svårt att förstå det danska språket. Tåget rullar fram och vi passagerare får kliva ombord för vidare färd mot Köpenhamn.

Någon minut innan klockan slår 9 ankommer jag till Köpenhamns tågstation och ska påbörja mitt första uppdrag. Eftersom jag inte vill göra om denna resa när mitt pass är klart behöver jag hitta ett postkontor som säljer frimärken som ska användas för att ambassaden ska posta mitt nya pass hem till mig. Förbered med mobilen som karta styr jag till fots mot ett kontor som ligger några kvarter från ambassaden. Väl framme hittar jag inget postkontor, frågar en förbipasserande och får en ny vägbeskrivning. Nu har jag ett kuvert med mitt namn på och några danska frimärken samt en klisterlapp med ett spårnummer på. Dags för att fylla magen efter denna stressiga morgon med lite smörrebröd.

Klockan är runt 10 och jag försöker lista ut hur långt jag har att gå från mitt fikaställe till den slovenska ambassaden. Tydligt gick det lite fortare än jag beräknade, redan 10:34 ringer jag på och blir insläppt. Som vanligt är det papper som ska fyllas i och pekfingerarna ska scannas av. Gamla passet hålas rakt igenom och personalen hoppas att jag har en annan legitimation med mig. 30 minuter senare är jag klar och funderar på hur osmidigt systemet är.

Min promenad tillbaka via Ströget fylls av frustration för den byråkrati jag just har upplevt. Äventyret har kostat en bilresa tur&retur från Göteborg till Malmö, en hotellnatt, tågresa från Malmö till Köpenhamn och tillbaka, en hela arbetsdag och en massa stress. Varför kan inte administrationen bli lite smidigare? Varför kan jag inte betala för frakten av passet i samband med att jag betalar passkostnaden? Varför ska passfotot vara så specifikt att bara vissa fotografer erbjuder tjänsten? Ska det verkligen kosta flera tusen för en medborgare att få ett pass? Om du eller någon anhörig behöver ett nytt pass inom kort är mitt råd att vara noga förberedd på att det kommer att kosta er både tid och pengar.

Nu är frågan när jag får använda mitt nya pass...
men det kommer alltid solsken efter regn.

Ta hand om varandra, tillsammans klarar vi oss igenom Corona/Covid-19.

Ana Möller Kokol

Här kommer texten jag fick när jag kontaktade ambassaden:

S seboj morate prinesiti stari potni list in biometrično fotografijo. Fotografa opozorite na naslednje zahteve:

- velikost fotografije: 3,5 x 4,5 cm
- obraz naj ne bi zajemal več kot 70% fotografije
- ozadje naj bo svetlomodro, nikakor ne belo

Če želite, da veleposlaništvo pošlje novi potni list po pošti na vaš naslov, morate na veleposlaništvo dostaviti predplačano kuverto (kuverto z (DANSKIMI) znamkami, ki omogoča pošiljanje pošte po »track and trace«), ali naročiti prevzem potnih listov s strani ponudnikov Express poštnih storitev, naslovljeno od veleposlaništva na vaš naslov.

Veleposlaništvo ne prevzema odgovornosti za izgubljen potni list. Če želite potni list prejeti po pošti, prosimo, da ob vlogi predložite tudi podpisano izjavo za pošiljanje PL po pošti.

Pred prihodom na veleposlaništvo, morate z bančnim nakazilom na račun veleposlaništva nakazati tudi takso v višini 857 DKK. Ob podaji vloge ali predhodno po emailu nam pošljete dokazilo o plačilu. Opozarjamo na možnost dodatnih stroškov bančnega nakazila, ki jih nosite vi.

Embassy of the Republic of Slovenia in Copenhagen

**številko bančnega računa smo v uredništvu odstranili, jo pa lahko dobite ob stiku z veleposlanštvom RS v Kopenhagenu.

Zaradi koronavirusa vse stranke prosimo, da v času obiska na veleposlaništvu nosijo zaščitno masko.

Ko izberete termin za podajo vloge, vam lahko pripravimo pisno potrdilo za danske mejne organe, da imate opravke na veleposlaništvu.

EN ANNORLUNDA MEN ACK SÅ FIN SOMMAR!

Denna sommar var en annorlunda sommar och varför skriver jag så? Jo, för vanligtvis brukar jag och min familj, precis som många av er andra, tillbringa somrarna hemma i Slovenien men pga omständigheterna som inte lär ha gått någon förbi, så blev det inte så i år. Det var första sommaren på väldigt länge som vi fick uppleva här!

Långa, lediga sommarveckor planerades i Sverige istället och vi fick uppleva en svensk sommar! Vi varvade svamp- och blåbärsplockning med att bada (när vädret tillät) i sjöarna som finns i närheten av där vi bor.

Eftersom barnen är i "rätt ålder" åkte vi även till Mora och deras Tomteland för att se om "Han" finns på riktigt och till barnens stora glädje – Tomten finns! Det kommer verkligen att vara ett minne för livet. Dalarna i sig är fantastiskt fint och Mora är en mysig ort med många sevärdheter. Tomtelandet tog en heldag att besöka och det var det värt! Jag kan verkligen rekommendera detta besöksmål, både för stora som små! Vi passade även på att stanna till i "hockey-Mekka" Leksand och se Vasaloppets målgång.

Vi hängde med Bamse, Lille skutt och Skalman samt alla andra djuren på Kolmården, har ätit glass i stora lass och badat vid havet (Bottenviken) i Gävle! Vi har även haft besök från vänner i Göteborg Ingen dag har varit den andra lik och det har varit roligt att för omväxlings skull semestra på hemmaplan.

Även om vi saknar och längtar efter fina Slovenien, så blev det en bra sommar trots allt!

Vid pennan,

Suzana Macuh

HEMESTER 2020

Som så många andra i år så hade även jag hemester och det för andra gången i mitt snart 52åriga liv, där första gången var 1991, pga Balkankriget.

Det var en märklig känsla då jag i vanliga fall aldrig behövt planera min sommarsemester då jag alltid vetat vad jag ska göra – ta bilen och åka söderöver till Slovenien.

Men man får ju vidga sina vyer och så blev det lite i år. Tanken var att åka till Österlen men eftersom varannan person jag pratade med och merparten på FB skulle dit så bestämde vi oss för att åka norrut istället.

Vi började med ett besök på Läckö slott vid Vänern som erbjöd en fantastisk dag med ett vykortsväder och avslutade dagen med en bit mat ett stenkast bort, Spikens Fiskehamn, en av Europas största insjöhamnar, där vi självklart åt gös. Små lokala hantverksbutiker, restauranger och caféer finns vid denna gamla fiskehamn, ett härligt avbrott.

Nästa dag åkte vi vidare till Sjötorp, som är Göta Kanals västra ändpunkt där den går ut i Vänern.

Även idag var vädret underbart, vi tänkte först hyra cyklar men bestämde oss istället för att promenera längs med kanalen. Det var riktigt underbart och vi stannade till vid slussarna för att se slussande båtar och kanoter. Vissa klarade det galant och vissa behöver mer träning. Hela sträckan på 190 km finns där många slussar att träna på, hela 58 stycken.

Nästa väldigt korta stop blev i Filipstad och en liten pratstund med poeten Nils Ferlin.

Därefter åkte vi vidare mot Mora som jag sett så många gånger på TV, jag ville ju se mål-gången i Vasaloppet! Vi besökte naturligtvis Zornmuseet som var riktigt fint, så hoppa inte över det om ni någon gång åker till Mora. På gågatan hittade vi naturligtvis en butik som enbart sålde Moraknivar och jisses så många olika knivar det fanns, ja det var verkligen en hel uppsjö för alla tillfällen man kan tänkas; camping-, svamp-, tälj-, fiske-, köks-, barnknivar m fl. Företaget grundades år 1891 Morakniv.

Nu var tanken att vi skulle fortsatt norrut men väderprognosen var inte så tillfredsställande så vi vände hemåt. Stannade till i Torsby och tog en fika på wienerkonditoriet och bestämde oss där för att åka vidare till Karlstad och vara bland de första på plats morgonen därpå för att komma in på Lars Lerins museum i Sandgrund, en bra regnutflykt ☺. Och vad ska man mer säga om hans konstverk än helt enkelt – helt fantastiska, går ju inte att beskriva med ord hur skicklig Lars är. Jag önskar att jag hade en promille av hans målartalang.

Innan vi åter kom hem till Götet så stannade vi till i Åmål som efter en promenad på gågatorna kändes som en trevlig liten ort.

En solig dag några dagar senare tog vi våra cyklar och hängde de på bilen för en tur till Visingsö. Kan säga att vi inte var de enda som hade den tanken denna dag. När vi kom till Gränna såg vi att trycket på färjorna var stor men vi ställde oss som man gör i kö o väntar på sin tur.

Visingsö är 14 km lång och vi cyklade över hela ön, det var riktigt härligt. Det var få bilar på ön, gulliga hus, remmalagsturer, slottsruin, gamla kyrkor, gulliga alpäckor, alla ekar och den stora silvergranen på 39 m och 4 m i omkrets.

Det var som sagt mycket folk på ön men det märkte vi inte av innan vi åter kom till färjeläget för att ta oss över till Gränna, då fick vi vänta in 3 färjor innan vi kom med, pust.

Det var som sagt en annorlunda men inte alls sämre sommaresemester än andra år, nu fick jag i alla fall komma till Mora vilket kanske hade dröjt ytterligare några år annars.

Marianne Ratajc

Slovenski Dom

NAŠI ROJAKI V DOMOVINI

Ludvik Popek je eden naših slovenskih rojakov, ki so dolga leta preživel na Švedskem, vendar se je - tako kot še nekaj drugih - pred leti za stalno preselil v Slovenijo. Prepričana sem, da se ga veliko od vas še spomni, med drugim je bil tudi aktiven član v slovenskem društvu Stockholm, pevec, šofer in še kaj.

Ludvik je z mojo družino še posebj povezan, saj je bil najboljši prijatelj mojega očeta Janeza, zato se nekako počutim povezanega tako z Ludvikom kot z vso njegovo družino.

Vedno, kadar sem pozimi in poleti v Sloveniji, se potrudim, da ga grem obiskat v Špesov dom v Vojniku, kjer je še čil in zdrav in po svoji navadi še vedno navihan in nasmejan. 19. avgusta Ludvik namreč praznuje svoj rojstni dan.

Tokrat sem za družbo imela še ene naše družinske prijatelje - Toneta Prevodnika z ženo Tincó. Ker so takrat, ko smo bili zunaj na kavici, mimo prišle tudi animatorke v domu, smo mu celo prav na glas lahko zapeli za rojstni dan.

Ludvik je letos praznoval 88. let, ampak iskreno - ni mu jih videti. Vsak dan nekajkrat na dan telovadi na sobnem kolesu, živi v lastni garsonjeri v domu za starejše občane, se še vedno veliko presmeji in tudi hodi še naokrog.

V zadnjem letu sem najina srečanja nadgradila s tistim, kar mi je najbliže - s sodobno tehnologijo, ki lahko združuje. Tako Ludviku nataknem na glavo dobre slušalke in začneva klicati tiste njegove znance in prijatelje na Švedskem, ki imajo že pametne telefone in uporabljajo različne aplikacije. Ne znam vam opisati, koliko je sreče in veselja v teh pogovorih.

Dragi moj/naš Ludvik, še enkrat vse najboljše za tvojih 88. let! Pazi nase, se vidimo pozimi!

Tvoja/vaša Danni

Dijaki nižje gimnazije v Gornji Radgoni po petdesetih letih obiskali nekdanje učilnice na gradu

*Op. uredništva: prispevek g. Ludvika Krambergerja nam je posredovala Augustina Budja Benček, ki je veliko sodelovala z g. Ludvikom v času urednikovanja pri Slovenskem glasilu. Obenem pa grad stoji v njenih domačih koncih, ki so morda manj znani bralcem.

Danes je skoraj pozabljeno, da je na gradu v Gornji Radgoni nekoč delovala nižja gimnazija. V soboto 17. septembra se je na gradu zbrala generacija dijakov, ki je šolanje na gradu zaključila pred petdesetimi leti. Na srečanju, ki so ga pripravili Silva Rous, Franc Banfi in Stane Mauko, se je od tedanjih 29 dijakov, kolikor jih je zaključilo šolanje, zbralo 20. V imenu nekdanjih dijakov je zbranim in edinemu učitelju Francu Strgarju izrekel dobrodošlico Stane Mauko. Pred gradom jih je sprejel zgodovinar, sicer predsednik Zgodovinskega društva, dr. Ivan Rihtarič, ki jim je predstavil zgodovino gradu in jih popeljal po sobanah, kjer so nekoč bile njihove učilnice. Pred obiskom nekdanjih šolskih prostorov na gradu so si ogledali šampanjsko in skalno klet pod gradom ter kapniško jamo Cvetličarne Mirjane Kaučič. Nekdanji dijaki so se »graščaku« Milanu Hercogu zahvalili, da jim je dovolil ogled nekdanjih prostorov, kjer so v šolskih klopeh trgali hlače in nabirali učenost. Kot so nam povedali, je bilo srečanje, ki se je nadaljevalo v Gostilni Mencinger v Črešnjevcih pri Gornji Radgoni, nadvse prisrčno, saj se številni že dolga leta niso srečali, zato so si imeli veliko za povedati.

Besedilo: LUDVIK KRAMBERGER

Na sliki: Radgonski grad

OBVESTILA IZ SLOVENIJE

Informacija o poteku začasnega naslova v tujini

Vse posameznike, ki so se v tujino začasno odselili pred 13.8.2017 in so pred tem datumom tudi prijavili začasen odhod z območja Republike Slovenije oziroma prijavili začasen naslov v tujino, ki ga kasneje niso spreminjali, obveščamo, da je začasna prijava na tem naslovu po uradni dolžnosti prenehala z dnevom 13.8.2020.

Po spremembi Zakona o prijavi prebivališča v letu 2016 namreč velja, da začasen naslov v tujini velja največ 4 leta. Če posameznik na tem naslovu še vedno začasno prebiva, mora prijavo podaljšati, če narava njegovega prebivanja v tujini preide iz začasne v stalno, pa je dolžan prijaviti stalni naslov.

Hkrati velja, da je posameznik, ki v tujini prebiva stalno ali začasno, dolžan sporočiti tudi vsako spremembo naslova.

Prijavna obveznost se lahko izvede na kateri koli upravni enoti v Republiki Sloveniji ali na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Posameznik lahko ureja prijavo osebno ali poda za to pisno pooblastilo drugi osebi (npr. sorodniku, ki prebiva v Sloveniji).

Posamezniki, ki imajo veljavno digitalno kvalificirano potrdilo, lahko prijavo urejajo tudi elektronsko, preko portala e-uprava na povezavi: <https://e-uprava.gov.si/podrocja/osebni-dokumenti-potrdila-selitev/selitev-prijava-odjava-prebivalisca.html>

Na navedeni spletni strani so dosegljive tudi podrobnejše informacije v zvezi s prijavo prebivališča.

FOTONATEČAJ NAŠA LUČ

Moj košček Slovenije

Dragi rojaki v Sloveniji, zamejstvu in po svetu, gotovo večkrat pomislite na Slovenijo. Morda je to vaša domovina, morda domovina vaših staršev ali celo starih staršev. Morda v Sloveniji živite ali pa se tja vračate vsako poletje, na dopust, počitnice ali za praznike. Morda pa potujete le občasno ali zgolj po spominu. Morda s Slovenijo kot državo (še) niste stkali posebnega odnosa, živite pa slovenske navade in gojite slovensko kulturo.

V Rafaelovi družbi si želimo spoznati vaš svet slovenstva, vaš košček Slovenije. Radi bi ga videli skozi vaše oči, zato vas vabimo, da s fotoaparatom ali mobilnim telefonom ujamete kak tak trenutek in ga delite z nami.

Fotonatečaj je namenjen vsem fotografom – tako profesionalnim kot ljubiteljskim, predvsem pa tudi vsem vam, ki radi ujamete utrinke s svojim telefonom – brez starostnih in drugih omejitev.

Vaših fotografij (do 5 na eno osebo) s kratkim opisom, zakaj predstavlja vaš košček Slovenije, bomo veseli na e-naslovu foto.rafaelova.druzba@gmail.com ali na naslovu našega uredništva (Poljanska cesta 2, 1000 Ljubljana, s pripisom ,za fotonatečaj'). Pošljite nam jih do 30. 9. 2020.

Najboljših deset fotografij, ki jih bo ocenila strokovna žirija, bo nagrajenih, načrtujemo pa tudi razstavo fotografij. Vabljeni k sodelovanju, veselimo se spoznati vaše koščke Slovenije! Podrobnejše informacije o natečaju najdete na naši spletni strani rafaelova-druzba.si.

Moj košček Slovenije
FOTONATEČAJ

KDO: vsi, ki radi ujamete kak trenutek s fotoaparatom ali mobilnim telefonom, brez omejitve starosti

KAJ: tisto, kar tebe spominja na slovenstvo in Slovenijo

KDAJ: med 1. 6. in 30. 9. 2020

OD KJE: vabljeni vsi iz zamejstva, sveta in Slovenije

ZAKAJ: zanima nas tvoj košček Slovenije in tvoje videnje slovenstva, najboljše fotografije, ocenjene s strani strokovne žirije, pa bodo tudi nagrajene

KAKO: pošlji do 5 fotografij s kratkim opisom na:
foto.rafaelova.druzba@gmail.com ali na:
Poljanska cesta 2, 1000 Ljubljana

Več info o natečaju: rafaelova-druzba.si

RAFAELOVA DRUŽBA

Slovensko GLASILO - Slovenska BLADET

Izdajatelj / Utgivare: Slovenska zveza / Slovenska riksförbundet i Sverige
Box 145, 731 23 Köping
www.slovenskazvezanasvedskem.com

Predsednik / Ordförande: Alojz Macuh; slovenska.riksforbundet@gmail.com

Telefonska številka: +46 (0) 736003092

NASLOVI – ADRESSER

KLUB KULTURE SLOVENIJA

Preds: Karli Zunko
c/o Karli Zunko,
Norra Torggatan 17, 640 30 Hälleforsnäs
slovensko.drustvo@gmail.com

IVAN CANKAR

Preds. Ivan Zbasnik, 035- 21 12 94
Meteorvägen 17, 302 35 Halmstad
il.zbasnik@bahnhof.se

SD SIMON GREGORČIČ

Preds. Alojz Macuh,
Scheelegatan 7, 731 32 Köping
aa.macuh@gmail.com
<http://antonbreznik.wixsite.com/simon>

KD SLOVENIJA

Preds. Miran Rampre,
073-384 08 23

SLOVENSKI DOM

Preds. Jože Zupančič, 031-98 19 37
Parkgatan 14, 411 38 Göteborg
marianne.ratajc@byggnads.se

SLOVENSKO VELEPOSLANIŠTVO

Amaliegade 6, 2. Floor
1256 Köpenhamn, Danmark
Tel: 0045 33 73 01 20, 0045 33 73 01 22
sloembassy.copenhagen@gov.si

SKD FRANCE PREŠEREN

Preds. Lado Lomšek, 031-46 26 87
c/o Lomšek
Stora björn 33, 415 16 Göteborg
ladolomsek2@gmail.com

SD PLANIKA

Preds. Rudolf Belec, 040-21 80 48
Mobilni telefon: 0709-535401
V:a Hindbyvägen 18, 214 58 Malmö
kontakt@planika.se
www.planika.se

SD STOCKHOLM

Preds. Rok Ogrin
c/o Rok Ogrin, Esplanaden 12 C,
761 45 Norrtälje
slovdrustvo.stockholm@gmail.com
<http://slovenskodrustvostockholm.weebly.com/>

PEVSKO DRUŠTVO ORFEUM

Preds. Danni Stražar
c/o Bencek-Budja
Nattljusgården 28 B, 261 72 Häljarp
orfeum.slosve@gmail.com

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA

Parkgatan 14, 411 38 Göteborg
Zvone Podvinski, 0708278757
zvone.podvinski@rkc.si

Tisk/tryck: Grafika Gracer d.o.o., Celje, Slovenija/Slovenien

